

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censvris, In Qva Sex Dispvtationibvs De Poenis Ecclesiasticis, déque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

2. De filiis & nepotibus hæreticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](#)

Conognit sententia affimat irregularitatem annexam Crimini heresii etiam occulto, sicut annunciat excommunicatio. Vti docuerunt alii relatis Pegna director inquisit. 3.p.comment. 162. q.113. & comment. 175. q.146. Nauarr. cap. 27.num.20. vers.tertio. Syluest. verbo irregularitas q.5. Tolent. lib.1.cap.64. Suar. i.5. de censur. disq.43. sect.1. num.3. & tract. de fide. disputat. 21. sect. 5. num.1. Et 2. Thom. Sanch. lib.2. in decalog. cap.25. num.2. Farinac. de heresi. q.189. num.43. & q.192. num.67. Fillic. trad. 20. cap.9. num.17. Bonac. disq.7. de irregulari. q.3. p.7. in princ. Coninch. disq.18. dub.7. & nu.10. Mouentur ex cap. 5. qui presbyteri. Et capit. saluberrimum. & capice. conuentibus. 1. quisi. 7. & cap. nos conuentus. disq.12. vbi Clerici apostatae a fide prohibent ad ultioriter gradum ascendere, licet in suceptis Ordinibus postquam conuersi sunt, permittantur ministrare. Sicut habetur in cap. saluberrimus, ibi enim redeuntibus ad fidem admittitur spes promotionis, & pro magno beneficio conceditur in suscepis Ordinibus persecurare; nisi iterata vincione, hoc est Baptismi Sacramenta iteratione fuerint maculati. Quod si in cap. valerius. 1. q.7. dicatur de nouatianis redeuntibus ad Ecclesiam posse ordinari, intelligi debet ex dispensatione iuxta cap. maximum, & cap. Donatum: vel falso intelligendum de latet, quibus non est ita certum, hanc irregularitatem esse impostam, cum omnes textus, qui hanc irregularitatem indicere videntur, de Clericis loquuntur. Præterea in c.2. & 15. de hereticis in 6. redduntur hereticis inhabiles ad beneficia Ecclesiastica & officia publica. Ergo signum est irregularium esse.

Nihilominus est haec sententia communis sit, existimo tamen contrariam nempe irregularitatem criminis heresii occulto non annecti, esse valde probabilem. Vti tradiderunt Petz. lib.8.ordinis. it. 4.lib.3. fol.9.8. ad finem Henrici. lib.14.64. num.6. & cap. 5. num.1. Colmas Philaret. lib.4. cap.1. Sayrus lib.9. cap.1. numerus 16. Saa. verbo irregularitas ex defectu anima. num.2. Aula. 7.p. de irregulari. disq.4. dub.2. Paul. Layman. de irregulari. cap.4. num.13. Gaspar Hurtado. disputat. 2. disq.4. num.14. & alij relat. ab August. Barbofa in remissione concilij fol.2.4. cap.6. verbo heresi. Ducor quia textus hanc irregularitatem indentes notorietatem criminis exigunt; siquidem sermonem dirigunt non ad ipsos hereticos, sed ad Ecclesias pastores, quibus præcipitur, ne hereticos ad Ordines admittantur.

Præterea cap. saluberrimum, quod meo iudicio est præcipuum, & vacuum ad hanc irregularitatem probandum, loquitur de peccato; siquidem mandatur fieri abiuratio solemnis qui sit in scriptis. Item in cap.2. de hereticis in 6. q. hereticis, aperte supponit notorietas communis. Prohibetur enim ibi, ne hereticis, & eorum fautores ad beneficium, vel officium publicum admittantur, quod nisi delictum sit publicum præstari nequit.

Posto hereticos irregularares esse, dubitant primò Doctores; au hac irregularitatem extenderunt ad eos qui exterius fidem abnegant, tametsi interius illam retineant. Tenuerunt affirmatiuam partem Maiol. lib.5. de irregulari. cap.34. num.2. Viuald. candelab. sacrament. it. de irregulari. num.88. Suar. de censur. disq.43. sect.2. num.2. Thom. Sanch. lib.2. in decalog. cap.25. num.6. Farinac. de heresi. q.192. num.5. Bonac. disq.7. de irregulari. q.3. pun.7. num.2. Mouentur ex cap. presbytero. 50. disq. vbi de Presbytero qui ex timore fidem abnegavit subditur sacerdotale officium non posse ministrare, neque offerre, neque sermone ad populum habere. Diaconis vero, & alij Clericis inferioribus impeditur accessus ad superioriter gradum, & in suscepso nequeunt ministrire, nisi de consensu Episcopi, cui in hac parte committitur potestas, & illam stringentia cauta tantum exercere debet. Sponte vero fidem negantibus esti sacerdotum tributur, non tamen conceditur ad altiores Ordines accessus. Deinde casu quo Textus loqueretur de fide negante solum comprehendit delinqüentes publicè; nam in conclusione dicunt eos, quorum crimina manifesta sunt ante, vel post ordinationem à sacris Ordinibus deiiciendos esse; quorum tamen peccata secreta sunt, secreta satisfactione secundum sacerdotis editum in proprio. Ordinibus remanere posse. Ex quibus verbis etiam roboratur superioris sententia num. 2. relax probabilitas. Textus autem relati in cap. non potest. Cap. contra Christianos, in quibus apostola à fide heresis penitus subiicitur, intelligendi sunt de vero apostola qui fidem ex animo negavit: scilicet qui solum verbis, vel factis negationem significavit. Atque ita defendit Azotus.

Verum esti predicta sententia communior sit, mihi tamen probabilis videtur assertio neque in suprad. cap. Presbyteros, neque alibi continet irregularitatem aduersus fidem negantem fidem. Nam in dicto cap. Presbyteros nullum est verbum, ex quo colligatur Presbyterum illum fide à fide apostataesse, poterat enim timore duci, & nihilominus fidem ex animo abnegare. Deinde casu quo Textus loqueretur de fide negante solum comprehendit delinqüentes publicè; nam in conclusione dicunt eos, quorum crimina manifesta sunt ante, vel post ordinationem à sacris Ordinibus deiiciendos esse; quorum tamen peccata secreta sunt, secreta satisfactione secundum sacerdotis editum in proprio. Ordinibus remanere posse. Ex quibus verbis etiam roboratur superioris sententia num. 2. relax probabilitas. Textus autem relati in cap. non potest. Cap. contra Christianos, in quibus apostola à fide heresis penitus subiicitur, intelligendi sunt de vero apostola qui fidem ex animo negavit: scilicet qui solum verbis, vel factis negationem significavit. Atque ita defendit Azotus.

t.1.lib.8.c.11.q.vlt. & c.21.q.8. Nauarr. lib.5. consil. tit. deb. ref. conf. 3. alias 9.

Secundo dubitatur, an fautores hereticorum (intelligi quatenus heretici sunt) recepatores, & defensores ea singularitate afficiantur, qua afficiuntur heretici; Sanch. Sua. Coninch. Bonac. & alij locis allegatis, affirmant, ducti ex cap. 2. q. heretici de hereticu lib.6. vbi iij. & eorum filii visque adcedunt generationem prohibentur, neq; ad Ecclesiastical beneficium, aut officium publicum admittantur. Nomine autem officii evidetur intelligendum officium Ordinis, ergo ab Ordine exclusi, ergo sunt irregulares. Ceterum Henr. lib.14. cap.4.n.6. Eman. Saa. verbo irregularitas ex defacta anima. num. 2. negant hos fore irregularares quia negue ex dicto 2. de hereticu in 6. neque ex suo cap. id colligitur. Num eti in dicto cap. fautores hereticorum ab officio publico excludantur, nomine officii publici non officium Ordinis, sed officium iurisdictionis vri est Magistratus, Notarius, &c. intelligendum est, vt de facto. Glosa intelligi ex Texu la cap. folios 5. quod si quis de Pontis lib. 6. Illud enim vocare officium publicum quod ad publicam utilitatem, & regimen populi ordinatur. Alijs si nomine officii publici officium Ordinis etiam intelligeretur, prius Pontifex debet has fautores hereticorum ab officio publico, quia à beneficio excludere, quia Ordinis collatio beneficiorum collatione presupponitur. Ut adiutori Gaspar Hurtado de irregulari. diff. difficult. 3. num.7. Sed concessio irregularitatem ab his factibus contrahit, & debet fautoris publica esse, quia de ea vt publica loquitur textus; siquidem prohibentur ordinarii hereticorum fautores ad publica officia admittantur, quod fieri nequit, nisi ipsi ordinarii fautoria nota pascet. sic.

Quoad suspcionem hereticis attrinet, an irregularites sint; Rel. ponder optimè Henrici. lib.14. cap.4. num.6. in fine. Sua. disq. 43. sect. 2. num.9. & 10. Sanch. lib.2. in decalog. cap.2. num.10. Farinac. de heresi. q.19. 2. num.8. & 1. Coninch. disq.13. dub.7. n.5. eti secundum quid irregularites, id est, dum non purgantur suspcionem, nam illa purgata ab ipsius dispensatione pertinet ad ordinis promoueri. Quocirca, qui propter vehementem suspcionem hereticum coactus est ab inquisitoribus vehementi abiurare, facta abiurazione non manet irregularis, neque inhabilis ad beneficia, & officia publica; quia non fuit tanquam hereticus damnatus, sed tanquam de hereticis suspcetus, quam suspcionem abiurazione illa facta se unquam in hereticum incurrit, neque viquam incurrit, ut clementer purgari, ac proinde neque infamis, neque inhabilis ad beneficia, vel officia manet, etiam eorum beneficia habita vacare debent. Sicuti notariorum Nauarr. lib.5. consil. tit. de hereticis conf. 5. & 6. alias 5. & 19. Flamin. de refugio. lib.4. 9. 3. num.17. Henrici. lib.13. cap. 5. num.1. Saa. verbo heresi. num. 5. Sanch. lib.2. in decalog. cap.2. 5. num.12. Farinac. q.19. num.8. o.

S. II.

De filiis, & nepotibus hereticorum.

- Predilli irregularares sunt.
- Vt habe irregularitatem, contrahant debent nasci post remedium delictum.
- Insuper debet delictum parentum notorium esse, & in se decessisse.
- Negant plures probabiliter filios illorum qui ob crimen hereticorum repetitum comburuntur, quicunque signa contritione diluvantur, irregularares fore.
- Communior sententia eos irregularares tenet.
- Extenditur doctrina ad filios illorum qui comburuntur, qui probatam heresim negant.
- Insuper requiritur ad hanc irregularitatem, ut parentes decedentes heretici, infantes ob heresim reputentur.
- Fili denunciatus parentes hereticos ad irregularitatem suscipiantur.

Filios, & nepotes hereticorum, & eorum fautores & ceptatores irregularares esse si per viam virilem descendunt, si vero via feminina filios non nepotes docet ex communis sententia Nauarr. cap. 27. num.20. Simanca decalog. infusc. tit. 9. num. 14. Suar. de censur. disq.43. sect. 3. num.1. Valen. disq. 7. q. 19. pun.3. in 3. specie irregularitatis. Sanch. lib.2. in decalog. cap.2. 8. num.7. Coninch. disq.13. dub.7. n.5. Bonac. disq.7. de irregulari. q.3. pun.7. num. 9. Ducuntur ex statuum de hereticis in 6. vbi iij filii exclauduntur ab officio, & beneficio, & nomine officii officium Ordinis interdicitur. Hanc irregularitatem extendunt Doctores cum Glosa in dicto 7. statuum, verbo voluntus. Couarruu. 2. variar. cap.8. n.1. Pegna. 3. p. direct. comment. 16.3. Suar. Azor. & alij plures relati à Sanch. lib.2. in decalog. cap.27. n. 1. ad filios illegitimos & spurious, quia nulla est ratio ob quam iij speciali priuilegio quam filii legitimini gaudent, maximè cum rexus generiter de filiis loquatur.

sed

Disputatio VI.

Punct. XIX. §. II. & III.

231

in decalog. cap. 27. num. 28. Bonac. disput. 7. de irregulari. q. 3. p. 7. num. 9.

Ad extremum aduentum Sanch. dicto cap. 27. numero 3. t. § Pugna 2.p. director inquisitor. cap. 14. com. 1. vob. hoc adducere. & 3.p. com. 164. ver. 3. filii. Alphonsi de Castro lib. 2. de iusta heretici punt. cap. 2. 6. Simancas de catholice. institut. 2. 29. n. 47. Rosas in singular. fides singul. 12. n. 1. Farina. plures referens de heresi. q. 19. n. 37. ex privilegio Pontificis excusat. si patentes hereticos Inquisitoribus denunciant.

§. III.

De Neophyti qualiter irregularares sint?

1. Neophytus dum sic censetur ab Ordinibus excluditur.
2. Determinare tempus pro quo Neophytes censendus sit. Episcopi arbitrio relinquuntur.
3. Qui in infancia baptizatus est, non est neophytus; etiam si ex patre Iudeo, vel Saraceno descendat.
4. Sorsit aliquibus obiectiobus.

Neophytus dicitur qui nouus est in baptismio in etate adulta suscepit, ut constat ex c. sicut neophytus 48. dist. Huic autem interim dum neophytus est irregulariter esse s. seu arceri ab Ordinibus suscepit constat ex c. 1. & 2. dicta dist. cuius decisio ratio redditura Paulo 1. ad Timoth. 3. ne in superbiam elatus in iudicium incidat diaboli, existimans Ecclesiam suo ministerio indigere, id est que in c. constituta 17. 9. 4. redditur incapax ad officia publica. Nam ut inquit Innocentius latens in c. 1. dist. misericordia est, cum magistrum hieri qui nondum esse discipulum didicit.

Determinare tempus, pro quo neophytus censendus sit, arbitrio Episcopi relinquuntur, ut aduentum Suar. a. 43. sec. 3. num. 6. Sayrus lib. 6. thesaur. cap. 13. num. 10. Cominch. disp. 18. dub. 7. num. 5. Bonac. disput. 7. de irregulari. q. 2. p. 1. num. 6. Qui iuxta qualitatem personae, & debitam illius instructionem coarctare, vel prolongare tempus poterit, dummodo decennium non excedat, nam transacto decennio post baptismum Neophytus non censetur, ut notarii ex communione Sayrus, & Bonac. supra. Quocirca si intra biennium, vel triennium a Baptismo suscepit sufficiente probare fidem, & religiosus signa dederit ad Episcopi arbitrium, poterit absque via dispensatione ad ordinis promoueri, ut aduentum Cominch. dub. 7. n. 55. quia cessat haec irregularitas, ut docuit Ambro. in c. Neophytas 61. dist. ibi: Neophytus prohibetur ordinari, ne extollatur in superbiam, sed si non deest humilitas competens sacerdotio, ubi canonicos adharet, virtutum non impatur, saevus cap. 6. quis 57. dist. Vide Couarru. Clement. si furiosus 1. p. §. 2. n. 8. conel. 3. Aula 7.p. disp. 4. dub. 4. Sanc. lib. 2. in decal. c. 28. n. 12. Bonac. p. 1. num. 5.

Ex hac doctrina inferunt minimi esse neophytm, neque irregulari qui in infancia baptizatus est, etiam si descendat ex parte Iudeo, vel Saraceno, neque esse inhabilem ad obtinendas dignitates, & Ecclesiastica beneficia, quia nulli contrarium cauerit; & facit lex 6. tit. 2. par. 7. & notarunt Couarru. Clement. si furiosus 1.p. §. 2. num. 8 conclus. 6. Sanch. lib. 2. in decal. cap. 28. num. 1. Naurart. cap. 17. num. 205. Salcedo præt. cap. 2. num. 8. Suar. disput. 4. sec. 3. num. 8. Sayrus lib. 6. cap. 13. num. 10. & alii apud ipsos. Qui recte monent in hac parte nihil esse concilio Cone. Trident. muratum sess. 23. cap. 7. de reforma, ubi præcipit Episcopis inquirere ordinandorum genus &c. quia haec inquisitione tantum voluit Concilium, ut ea, que sunt à iure statua exacte obserwarentur. Quapropter cum à testibus exigatur iuramentum, an ordinandus sit Christianus veteranus, intelligendum est iuramentum, sit ita Christianus veteranus, ne non sit neophytus, neque filius ancilla, neque hereticus ut taliter condemnati. Unde esto descendat ex parte Iudeo, vel ad fidem reconciliato, poterint in prædicta depositione testes iurare absolute illum esse Christianum veteranum, neque à Mauris, aut Saracenis descendenter, qui non descendit ex modo quo impeditus ab Ordinibus, beneficis Ecclesiasticis, & officiis publicis. Sicut notauit Sanchez a. cap. 28. num. 12. Bonac. p. 1. num. 19.

Ex tendunt præfati Doctores hanc irregularitatem ad filios illorum qui comburuntur, quia probatam heresim negant. Cum enim de hereti consciunt sint, & eam constiteri non sunt, præsumuntur in ea perseuerare, atque adeo hereticum item ad filios illorum qui in absentia condemnantur, cumque statua comburuntur; quia eorum consummatio hereticum probat cum consummatio de heresibus in 6. Ab hac tamen consummatio censetur liberi, si constiterit ante mortem signum contritionis dedisse, & absolutionem postulasse, vt bene aduentum Pugna dicto comment. 1. 64. col. 4. Sanch. lib. 2. de a. 27. num. 19.

Tertio requiratur ad prædictam irregularitatem, ut eorum

parentes decedentes heretici infames ob heresim repudiantur. Quod cum non contingat in illis regionibus, ubi paucum hereticum cum Catholicis sunt permixti, videlicet Anglia, & Germania, filii horum parentum, quos conflat in heresi decessisse irregularares non sunt; quia haec irregularitas in filios derivatur ob infamiam parentum ex hereti contraria, ut aduentum Henric. lib. 14. capite 5. numero 4. Eman. 2. 2. verbi irregularitas ex defectu anima. numero 4. Sanch. lib. 2. Ferd. de Castro. Sum. Mor. Pars VI.

Ferd. de Castro. Sum. Mor. Pars VI.

V. 2. secundum